

Jeg gaar derefter over til de Henvendelser, der fra andre Sider ere rettede til mig. Jeg skal gennemgaa disse i den Orden, i hvilken de ere fremkomne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) opholdt sig ved Betænkningens Nr. 17, det Samraad, der har været afholdt om Spise- og Opholdsrum for Arbejderne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at der trænges til saadanne Rum for vore Værkstedsarbejdere — det var jo dem her i København, der var Tale om. Men det ærede Medlem ved ogsaa, hvad jeg i Finansudvalget udtalte, at jeg meget beklager ikke at kunne imødekomme disse Ønsker med de nuværende Værksteder, da de ere af en saare slet Beskaffenhed, hvorfor jeg ogsaa paa nærværende Finanslovsforslag har begæret Bevilling til at faa dem erstattede med ny Bygninger ude ved Siden af Godsbanegaarden, og det ærede Medlem kan være forvisset om, at der ved Opførelsen af dem ogsaa vil blive taget Hensyn til at skaffe Spise- og Opholdsrum for Arbejderne.

I denne Forbindelse maa jeg maaske gøre et lille Sidespring til det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), som af dette Samraad tog Anledning til at fremdrage Spørgsmaalet om Statens Bygningsvæsen i det hele taget, uagtet dette jo ligger vel fjernt fra den vedkommende Sag. Han mente, at dette burde være billigere, end det nu er. Ja, det er en gammel Anke, og der er sikkert noget om det. For mit Vedkommende har jeg ladet mig det være magtpaaliggende i de ganske vist ikke mange Tilfælde, der have foreligget i min Tid, at se saa nøje efter som muligt, at det paagældende Foretagende ikke blev for dyrt. Det viste sig f. Eks. ved den ny Station ved Nørresundby, at det lykkedes mig efter Finansudvalgets Opfordring at faa trykket Byggesummen yderligere et Par Tusinde Kroner ned, uagtet den i Forvejen var presset saa langt, som det, efter hvad man paastod, var muligt. Det ærede Medlem kan altsaa være tryk for, at jeg paa det Omraade skal gøre, hvad jeg kan. Dette rører ved et større Spørgsmaal, nemlig det, om vi ikke muligvis kunde komme ind paa en anden Ordning med Hensyn til Statens Tilsyn med sit Bygningsvæsen, et Spørgsmaal, som i mange Aar har været fremme, men som for øvrigt har haft en noget mærkelig Skæbne. Jeg har haft Lejlighed til at se denne Sags Forhistorie igennem, og det viste sig da, at i Slutningen af 80'erne og i Begyn-

delsen af 90'erne var der ikke et Aar, hvor man ikke her i Tinget fra Finansudvalgets Side, særlig med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) som Ordfører, ankede over den nuværende Ordning med Bygningsinspektører og ganske særlig mod, at de lønnes med Procenter af Byggesummen. Man tog kraftigt fat ved at nægte Bevillinger til forskellige Bygningsinspektører, og det lykkedes ogsaa at faa den daværende Indenrigsminister, under hvem det den Gang hørte, Ingerslev, til at foreslaa en hel ny Ordning. Dette Forslag kom, om jeg ikke tager fejl, frem i Samlingen 1894—95. Forslaget blev modtaget velvilligt af det ærede Medlem, jeg nævnte, men mindre velvilligt, om end dog nogenlunde i samme Retning, af det eneste Medlem, tror jeg, som foruden ham talte derom, nemlig Oberstløjtnant Nøkkentved, som da var Rigsdagsmand for Mariager. Dermed gik Sagen i Udvalg og kom ikke frem mere. Den blev forelagt igen i det følgende Aar, gik stiltiende i Udvalg, uden at der blev sagt noget om den, og der er saa ikke senere blevet rørt ved den fra Rigsdagens Side. For saa vidt maa man have Regeringen noget undskyldt, naar den har tabt Interessen for denne Sag. Imidlertid har jeg allerede for nogen Tid siden taget denne Sag frem og er i Gang med at overveje, om den ikke burde fremmes maaske i en noget anden Skikkelse, idet heller ikke jeg tror, at den nuværende Ordning er heldig. Blandt andet tror jeg, det er for stor et Apparat, der sættes i Gang for Smaating.

Jeg vender tilbage til de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Han omtalte Bevillingen til Erstatning for tabt Arbejdsløn til ferierende Arbejdere. Han mente, at der ikke gaves tilstrækkelig Erstatning til dem, der arbejdede paa Akkord. Jeg har oplyst under Samraadet — og det gik det ærede Medlem ogsaa ud fra — hvorledes det er tænkt at beregne Erstatningen, idet man har tænkt at give dem 10 Gange den aftalte Timeløn for de Dage, de feriere. Jeg skal ikke bestride, at der maaske ved denne Beregning kan komme til at mangle lidt i den Løn, de vilde kunne faa, hvis de lode være at tage Ferie. Men jeg synes dog, det ærede Medlem bør erkende, at man ikke fra de paagældendes Side bør tage dette for smaaligt. Jeg ser ikke, det er muligt at foretage nogen anden Beregning, som er rationel, og selv om vedkommende skulde tabe et Par Kroner i de 8